

Det eksempel, som jeg synes er meget godt, er, hvor Landsforeningen Hjælp Voldsofre går ind konkret og siger, at her er der en hjerneskadet person, der har været udsat for et voldsomt overfald. De giver ham et specielt tilbud på sanatoriet i Vejle Amt, betaler det ud af deres almindelige 1 mio. kr.-bevilling, som de har i dag.

Isådan nogle situationer kan man ikke gå hen og finde pengene, fordi det er en konkret bevilling, de beslutter sig for. Den mand er i arbejde. Det synes jeg er interessant. Der var ikke nogen, der i øvrigt ville hjælpe ham.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg er skam meget opmærksom på, at det netop er et spørgsmål om at afsætte ekstra ressourcer, som der står i bemærkningerne, til dækning af de udgifter, der måtte ligge ud over de udgifter, der vil blive refunderet efter gældende regler. Men det, jeg gerne vil påpege, er, at jeg synes, at det er vanskeligt at afsætte en pulje til at dække en eller anden form for udgift, der måtte opstå.

Jeg anerkender fuldt ud det her eksempel, som er med i bemærkningerne til beslutningsforslaget, og kan godt se, at det er en situation, hvor en person er blevet hjulpet gennem en konkret bevilling.

Men det vil jo være meget vanskeligt at få udarbejdet de retningslinjer for, hvornår den pulje skulle gå ind og dække udgifterne. I hvilke konkrete situationer? Jeg vil være betænkelig ved, at der er en pulje, hvor der er sådan en åben adgang, hvor man kan sige, at er der udgifter, der tilfældigvis ikke er dækket ind andre steder, kan man hente pengene i den pågældende pulje.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Hvis det her skal opfattes som en åbning, er vi meget indstillet på at forhandle om, hvordan man i givet fald skal fastsætte nogle retningslinjer for brugen af de her penge.

Noget af det, man eksempelvis kan bruge pengene på, er: Staten betaler 60 pct. af psykologhjælpen, og resten får man på et eller andet tidspunkt, når Nævnet vedrørende Erstatning til Ofre for Voldsforbrydelser er færdige med at træffe beslutning om, hvorvidt man kan få penge, og i givet fald hvor meget, fordi de lægger udgiften oveni.

Men hvordan skal den stakkels kontant-hjælpsmodtager, SU-modtager eller folk, der ikke har penge, fordi de af den ene eller anden

grund ikke er ude på arbejdsmarkedet, finansiere deres psykologhjælp i de 1-2 år, der går, før de får udbetalt erstatningen? Det er bl.a. også noget af det, som de her penge skal bruges til.

Karen J. Klint (S):

Med dette forslag ønsker Socialistisk Folkeparti at øge voldsofres muligheder for en mere bredt sammensat hjælp, end der er i dag, så offeret får bedre muligheder for at genetablere en rimelig, ja, helst god livskvalitet.

Forslaget synes således at ligge i forlængelse af socialdemokratisk rets- og socialpolitik, hvor der skete en kraftig forbedring af voldsofrenes retsstilling under den tidligere regering, ikke mindst gennem den såkaldte voldspakke. Der er desuden sket en fordobling af satserne for erstatninger til ofre, og som nævnt af socialministeren er der etableret offerrådgivning rundt omkring i det ganske land.

Kl. 17.40

Vi er i Socialdemokratiet enige i, at det skal være trygt at leve i Danmark, og at ofrene for voldskriminalitet skal sikres den fornødne hjælp. Både den menneskelige og den økonomiske bistand til ofrene for kriminalitet skal hele tiden gøres bedre og gives med så kort ventetid som muligt.

Socialdemokratiet anerkender her som på andre felter de frivillige organisationers arbejde i forhold til borgere med et særligt behov. Det gælder også Landsforeningen Hjælp Voldsofre, som direkte nævnes i forslaget. Indsats fra frivillige organisationer skal både nu og i fremtiden supplere den offentlige indsats, som vi finder skal have en central plads.

Vi ser således positivt på de hensigter, der ligger bag forslaget, og vi vil gerne indgå i et konstruktivt udvalgsarbejde om, hvordan der kan ske en styrkelse af hjælpen til voldsofrene.

Under udvalgsarbejdet har vi en række spørgsmål, og et af dem er, hvordan det vil påvirke ofrenes retsstilling, at en så stor del af en visitation overdrages til en organisation, der ikke kan have et myndighedsansvar. Vi vil som sagt gerne drøfte forslaget i alle dets aspekter under udvalgsarbejdet, for vi har det samme mål om at forbedre voldsofrenes vilkår som forslagsstillerne.

Jeg vil dog benytte lejligheden i dag til at udtrykke en stor bekymring over, at Nævnet vedrørende Erstatning til Ofre for Voldsforbrydelser står på regeringens liste over dem, der skal have tilpasset bevilling og eventuelle opgaver. Så vidt